

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/107/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823231826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823231826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matka - C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, D., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Marta Bojo Vevurková, advokátka so sídlom Mieru 312/13, Námestovo a otca - E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. A. XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Ivica Firstová, advokátka so sídlom Hattalova 373/3, Námestovo, mal. dieťa bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zníženie výživného a zverenie mal. dieťaťa do striedavej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/115/2023-130 zo dňa 8. januára 2024 v spojení s s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/115/2023-151 zo dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/115/2023-130 zo dňa 8. januára 2024 v spojení s Dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/115/2023-151 zo dňa 26. februára 2024 v napadnutých výrokoch II., III. a V. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“, alebo aj „súd“) rozhodol tak, že „I/ Súd zamieta návrh otca dieťaťa na zverenie maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

II/ Otec maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 350 Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom 25.09.2023.

III/ Zameškané výživné za obdobie od 25.09.2023 do 08.01.2024 vo výške 150 Eur je otec dieťaťa povinný zaplatiť do rúk matky maloletého dieťaťa do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV/ V prevyšujúcej časti súd návrh matky na zvýšenie výživného zamieta.

V/ Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

Dopĺňacím rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že „Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7P/115/2023-130 zo dňa 8.01.2024 sa dopĺňa o výrok VI/, ktorý znie: Súd zamieta návrh otca mal. dieťaťa na zníženie výživného.“ (ďalej už aj len „napadnutý rozsudok okresného súdu“)

2. S poukazom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu § 62 ods. 4, 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine, § 24 ods. 3, 5 zákona o rodine okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom. Vykonaným dokazovaním okresný súd

zistil, že matka maloletého dieťaťa sa domáha zvýšenia výživného na 500 Eur mesačne od podania návrhu, t.j. od 25.9.2023 s tým odôvodnením, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zvýšeniu výdavkov na mal. dieťa, ktoré nastúpilo na strednú školu. Otec dieťaťa naopak žiadal zníženie výživného na sumu 85 Eur mesačne s odôvodnením, že mal. dieťa žije v blahobyte, on je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a je bez príjmu, navyše má viacero záväzkov titulom pôžičiek od kamarátov, ktoré nezvláda splácať.

3. Okresný súd z vykonaného dokazovania, a to z rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3P/52/2020-53 zo dňa 2.6.2021 zistil, že naposledy bolo o výživnom na maloleté dieťa rozhodnuté týmto rozsudkom, ktorým bol otec mal. dieťaťa zaviazaný prispievať na výživu mal. dieťaťa sumou 300 Eur mesačne. V čase posledného rozhodnutia o výživnom bol mal. A. B. žiakom základnej školy, mal 13 rokov. V súčasnosti má 15 rokov, je študentom Strednej odbornej školy technickej v Námestove. „V čase posledného rozhodnutia o výživnom matka deklarovala výdavky na mal. dieťa: strava, ošatenie, obuv, hygienické potreby (bez uvedenia ich výšky), mobilný telefón 30 Eur mesačne (spoločný s matkou), ZRPŠ 14 Eur ročne, obedy v školskej jedálni 26 Eur mesačne, ZUŠ 160 Eur polročne, vreckové, športové oblečenie a obuv na futbal, školské potreby (bez uvedenia ich výšky). V súčasnosti matka deklarovala nasledovné výdavky na dieťa: elektrina 150 Eur mesačne (bývanie pre 3 osoby - matka, synovia A. a E.), internet 38 Eur mesačne, nedoplatok na platbe za internet 10 Eur mesačne, voda 10 Eur ročne, palivové drevo 350 až 400 Eur ročne, cestovné do školy pre mal. A. 30 Eur mesačne, permanentka do posilňovne 30 Eur mesačne, zakúpenie pracovného odevu a obuvi 80 Eur (jednorazový výdavok), príspevok na stužkovú slávnosť 17 Eur mesačne, paušál na telefón 22 Eur mesačne.“ Okresný súd konštatoval, že u mal. dieťaťa došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, pretože mal. dieťa je oproti času pôvodného rozhodnutia o výživnom vekovo staršie (o dva roky) a najmä nastúpilo na strednú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky - na cestovné, zakúpenie pracovnej obuvi a odevu, vodičský kurz a zakúpenie heligónky. V čase posledného rozhodnutia o výživnom matka dieťaťa poberala príspevok na opatrovanie syna E. B. vo výške 360 Eur mesačne, pracovnú odmenu 50 eur mesačne a prídavok na dieťa 25 Eur mesačne, spolu teda príjem matky v čase posledného rozhodnutia o výživnom bol vo výške 435 Eur mesačne. V súčasnosti matka mal. dieťaťa poberať príspevok na opatrovanie syna E. B. vo výške 566 Eur mesačne a prídavok na dieťa 60 Eur mesačne, jej mesačný príjem je teda 626 Eur. Oproti času posledného rozhodnutia o výživnom sa príjem matky dieťaťa zvýšil. Otec dieťaťa bol v čase posledného rozhodnutia o výživnom evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Uvádzal, že výživné bude platiť z úspor a príležitostných brigád. Deklaroval výdavky na bývanie 300 Eur mesačne, v čom je zahrnutá elektrina a voda. Uvádzal, že ďalšie výdavky sú na kúrenie, tie sú ročné a výdavky na nevyhnutné opravy domu - výšku týchto výdavkov nekonkretizoval. Nekonkretizoval ani výšku svojich úspor a príjem z príležitostných brigád. V čase rozhodovania o návrhu na zvýšenie/zníženie výživného otec dieťaťa deklaroval, že je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od roku 2020. Uvádzal, že od roku 2020 nikde nepracoval a nemal žiadny príjem. Okresný súd dospel k záveru, že nebola preukázaná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Ako bolo uvedené, oproti času posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane mal. dieťaťa k zmene pomerov - dieťa je vekovo staršie, jeho fyzické aj psychické potreby sú vyššie a tiež postúpilo zo základnej na strednú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky. U otca dieťaťa však nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného, pretože otec dieťaťa návrh na zníženie výživného odôvodňoval tým, že je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie - to však bol aj v čase posledného rozhodnutia o výživnom, takže v tomto smere nedošlo u otca dieťaťa k žiadnej zmene. Čo sa týka jeho tvrdenia, že je bez príjmu, tak okresný súd poukázal na to, že tvrdenia otca dieťaťa ohľadne jeho príjmu sú protirečiacie. V návrhu na zníženie výživného otec dieťaťa uvádzal, že je bez príjmu a tiež v rámci svojho výsluchu dňa 29.11.2023 uviedol, že od roku 2020 je bez príjmu, avšak v rámci svojho výsluchu v konaní sp. zn. 3P/52/2020 dňa 2.6.2021 uviedol, že výživné vo výške 300 Eur mesačne bude platiť z príjmu z príležitostných brigád - to je v rozpore s jeho tvrdením počas výsluchu dňa 29.11.2023, že už od roku 2020 je bez príjmu. Okresný súd tiež poukázal na to, že otec dieťaťa aj v rámci svojho výsluchu na účely rozhodnutia o návrhu na jeho vzatie do väzby (sp. zn. 4Tp/18/2021 Okresného súdu Námestovo) dňa 24.11.2021 uviedol, že oni s manželkou v rodinnom dome v D. spolu nebývajú, on tam chodíva len pracovne; pracuje väčšinou v zahraničí. Z tohto vyplýva, že tvrdenie otca, že od roku 2020 je bez práce a bez príjmu, nebolo preukázané. Čo sa týka tvrdenia otca, že treba pristúpiť k zníženiu výživného z dôvodu, že má viacero peňažných záväzkov z pôžičiek od svojich kamarátov, ktoré nezvláda splácať, tak okresný súd ani toto jeho tvrdenie nepovažoval za relevantné na to, aby vyhovel návrhu na zníženie výživného. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov - teda aj pred splácaním pôžičiek, ktoré si otec dieťaťa zobral.

4. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že otec maloletého dieťaťa od posledného rozhodnutia o výživnom nadobudol viacero nehnuteľností v značnej hodnote - na „liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. G. je evidovaný ako výlučný vlastník bytov č. X a X v bytovom dome súpisné číslo XXXX a to na základe kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol vklad vlastníckeho práva povolený dňa 27. 6. 2023, ďalej je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. G. ako výlučný vlastník rekreačnej chaty súpisné číslo XXXX a to na základe kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol vklad vlastníckeho práva povolený dňa 25. 1. 2022, ďalej na liste vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. B. je otec dieťaťa evidovaný ako výlučný vlastník rodinného domu súpisné číslo XXX a to na základe kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 13. 10. 2023 a tiež je otec dieťaťa evidovaný ako výlučný vlastník rodinného domu súpisné číslo XX v F. A. a to na základe kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva dňa 28. 10. 2021. O týchto nehnuteľnostiach najskôr uviedol, že ich kúpil z požičaných peňazí, no na ďalšiu otázku, kto mu požičal na byty, ktoré zakúpil, uviedol, že on nevie, odkiaľ tie peniaze zobral, lebo má toho veľa. Otec dieťaťa síce na jednej strane popieral, že by si zarábala požičiavaním peňazí na úrok, na druhej strane však v rámci svojho výsluchu dňa 29. 11. 2023 uviedol, že to, čo má požičané, tak požičiava, aby sa mu to vykompenzovalo; on na úrokoch nezarába, žiada len taký úrok, aby nebol v mínuse. Tiež uviedol, že jemu ľudia peniaze nevracajú, všetci klamú.“

5. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd k tvrdeniam otca, že nezarába na požičiavaní peňazí iným osobám, ale požičiava len za taký úrok, za aký si požičal aj on, v kontexte jeho tvrdení, že je od roku 2020 bez práce a bez príjmu, uviedol, že nemajú žiadny racionálny základ. Okresný súd považoval za absurdné, že by otec dieťaťa, ktorý podľa vlastných vyjadrení má problém zabezpečiť si peniaze na základné životné potreby a nevláda splácať pôžičky, ktoré má od iných osôb, požičiaval peniaze ďalším osobám bez toho, aby mal z toho zisk. Pokiaľ by aj toto tvrdenie otca dieťaťa bolo pravdivé, tak nijako neznižuje jeho schopnosť platiť určené výživné na dieťa, pretože prvoradou snahou otca dieťaťa má byť zabezpečenie peňažných prostriedkov na výživu svojho maloletého dieťaťa a nie finančná výpomoc iným osobám. Okresný súd uviedol, tvrdenie otca, že iným osobám požičiava peniaze bez toho, aby na tom niečo získal, považoval za iracionálne a neuveril mu. V rámci svojho výsluchu otec dieťaťa uviedol, že kým dovŕšil vek 40 rokov, tak sa mu darilo, kým si jeho žena nenašla iného muža. Uviedol, že žili na vysokej úrovni, chodili na zahraničné dovolenky, kupoval lode a skútre. Na otázku, čo sa zmenilo oproti času, keď sa mu darilo, uviedol, že keď si manželka našla iného muža, tak stratil chuť pracovať. Uviedol, že naposledy zarábala v Rakúsku 1500 Eur mesačne prácou na stavbách. Okresný súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že otcovi dieťaťa nič nebráni, aby si zabezpečil prácou, podnikaním, prenájmom alebo predajom svojho majetku prostriedky na zaplatenie výživného pre mal. dieťa. Pokiaľ otec dieťaťa tvrdil, že možnosť nájsť si zamestnanie sa užho zhoršila z dôvodu, že má zadržaný vodičský preukaz, z jeho vyjadrenia na pojednávaní dňa 29.11.2023 vyplynulo, že vodičský preukaz mu bol zadržaný z dôvodu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Jeho protiprávne konanie však súd nemôže zobrať do úvahy ako objektívnu prekážku, ktorá by mu bránila zamestnať sa alebo podnikáť. Otec dieťaťa v rámci svojho výsluchu na jednej strane tvrdil, že je enormne zaťažený pôžičkami, na druhej strane však nevedel vysvetliť pôvod peňazí, za ktoré nadobudol svoj nehnuteľný majetok, uvádzal, že (bez dôvodu) minulý rok (rok 2022) užho bývala D. H. s dieťaťom a on ich živil. Tiež absurdne vyznievajú jeho tvrdenia, že rodinný dom v F. A., v ktorom býva, predal I. D., ktorý v dome býva s ním, prevzal za dom už aj kúpnu cenu 170 000 Eur a teraz uvedenému I. D. platí nájomné 600 Eur mesačne, ale súčasne platí všetky výdavky na bývanie v tomto dome ako kúrenie, elektrinu, odvoz odpadu, práce okolo domu, všetky nákupy.

6. Okresný súd predovšetkým poukázal na to, že otec dieťaťa je v katastri nehnuteľností „ďalej evidovaný ako výlučný vlastník tohto domu a tiež nerozumie tvrdeniu otca, že platí I. D. nájomné za bývanie v tomto dome 600 Eur mesačne, ale platí aj všetky výdavky na bývanie. Tvrdil síce, že I. D. mu poskytuje iné služby, ako napr. že ho dovezol dňa 29. 11. 2023 na súd, no okrem tohto odvozu z blízkej obce (F. A.) do Námestova nekonkretizoval žiadnu inú službu, ktorú by mu I. D. mal za uvedených 600 Eur mesačne poskytovať - navyše sám otec dieťaťa tvrdil, že ide o nájomné, nie odmenu za nejaké služby. Z vykonaného dokazovania teda súd dospel k záveru, že otec dieťaťa je schopný zabezpečovať si peňažné prostriedky na platenie výživného, tiež jeho majetkové pomery umožňujú platenie určeného výživného a nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodnila zníženie výživného. Návrh otca dieťaťa na zníženie výživného preto zamietol.“

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že u mal. dieťaťa bola preukázaná zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, pretože dieťa je oproti času posledného rozhodnutia o

výživnom vekovo staršie, ukončilo základnú školu a teraz študuje na strednej škole. Z informácie pre žiakov 1. ročníkov v školskom roku 2023/2024 strednej školy, ktorú navštevuje mal. dieťa, okresný súd zistil, že žiaci tejto školy si na začiatku školského roka 2023/2024 museli zakúpiť pracovný odev, čiapku a pracovné topánky, ďalej zakúpiť šatník za 20 Eur a zaplatiť poisťné 4 Eur. Z poisťky č. 7600421206, ktorú predložila matka dieťaťa, okresný súd zistil, že matka dieťaťa platí poisťné za rodinný dom, v ktorom spolu s mal. dieťaťom bývajú, vo výške 152,52 Eur ročne - ide o výdavok, ktorý matke pribudol v roku 2022. Z bloku z registračnej pokladne, ktorý predložila matka dieťaťa súd zistil, že C. J. A. zaplatila zálohu na výrobu heligónky pre mal. dieťa vo výške 300 Eur. Predložila tiež bloky na zakúpenie pracovnej obuvi za 97,90 Eur a príjmový pokladničný doklad na základný výcvik od autoškoly K. L. na sumu 200 Eur, tiež predložila doklad o zaplatení cestovného 10 Eur, príjmový doklad na poplatok za odvoz komunálneho odpadu 45 Eur - ku dňu 31.3.2023 a príjmový doklad od obce D. na prijatie 34,59 Eur, kde je ako účel platby uvedený: úhrada daní a odpadov. Tiež predložila faktúru na vývoz žumpy a za likvidáciu odpadu s dátumom vystavenia 6.9.2023 na sumu 104,34 Eur. Okrem toho predložila vyúčtovaniu faktúru za dodávku a distribúciu elektriny za obdobie od 1.1.2022 do 31.12.2022 na sumu 1736,05 Eur a zmluvu o poskytovaní verejných služieb a objednávku dátových služieb na službu flexi NET a flexi TV na celkovo 70 Eur mesačne. Z týchto listinných dôkazov vyplynuli mesačné výdavky na mal. dieťa vo výške:

- „- Pracovná obuv a odev....80 Eur (jednorazový výdavok na začiatku školského roka , t.j. $80 : 12 = 6,66$ Eur mesačne)
- Šatník 20 Eur + poisťné 4 Eur ...24 Eur (jednorazový výdavok na začiatku školského roka, t.j. $24 : 12 = 2$ Eur mesačne)
- Poisťné za rodinný dom 152,52 Eur ročne : za tri osoby, ktoré bývajú v dome, to predstavuje mesačne na osobu 4,24 Eur
- Odvoz odpadu a daň z nehnuteľností...45 Eur + 34,59 Eur ročne.: za tri osoby, ktoré bývajú v dome, to predstavuje mesačne na osobu 2,21 Eur mesačne
- Elektrina 1736,05 Eur ročne.... za tri osoby, ktoré bývajú v dome, to predstavuje mesačne na osobu 48,22 Eur mesačne
- Vývoz žumpy 104,34 Eur : jednorazový výdavok, resp. platený podľa potreby, na tri osoby, ktoré bývajú v dome, to predstavuje mesačne 2,89 Eur ($104,34 \text{ Eur} / 12 / 3$)
- Internet a digitálna káblová televízia 70 Eur mesačne... na tri osoby, ktoré bývajú v dome, to predstavuje mesačne 23,33 Eur
- Predavok na výrobu heligónky 300 Eur - jedná sa o jednorazový výdavok, čo po rozpočítaní na 12 mesiacov predstavuje mesačne 25 Eur
- Predavok na autoškolu 200 Eur - jedná sa o jednorazový výdavok, čo po rozpočítaní na 12 mesiacov predstavuje mesačne 16,66 Eur
- cestovné D. - G. a späť... 10 Eur mesačne
- Spolu: 141,21 Eur.“

8. Od posledného rozhodnutia o výživnom v súvislosti s prechodom dieťaťa na strednú školu pribudli výdavky na pracovnú obuv a odevy 6,66 Eur mesačne, cestovné do školy 10 Eur mesačne, šatník a poisťné do školy 2 Eur mesačne, výroba heligónky 25 Eur mesačne a autoškola 16,66 Eur mesačne, t.j. spolu: 60,26 Eur mesačne. Z toho pripadá na každého z rodičov polovica, t.j. 30,13 Eur. Matka dieťaťa však svoju vyživovaciu povinnosť čiastočne plní aj tým, že dieťaťu poskytuje bývanie a starostlivosťou o domácnosť a tiež osobnou starostlivosťou o dieťa (hoci vzhľadom na vek dieťaťa už len v malej miere). Okresný súd preto určil, že otec, ktorý si vyživovaciu povinnosť neplní iným spôsobom, len platením výživného, sa bude podieľať vyššou mierou na výdavkoch, ktoré pribudli dieťaťu od posledného rozhodnutia o výživnom, a to v sume 50 Eur mesačne. Súd preto zvýšil výživné na 350 Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu na súd, t.j. 25.9.2023. Vzhľadom na to, že otec dieťaťa doteraz platil 300 Eur mesačne, za obdobie od 25.9.2023 do vyhlásenia rozsudku dňa 08.01.2024 vznikol nedoplatok na výživnom vo výške 150 Eur. Okresný súd preto otca dieťaťa zaviazal na zaplatenie tohto nedoplatku na výživnom. Keďže matka dieťaťa nepreukázala, že by odôvodnené potreby dieťaťa boli také vysoké, aby bolo potrebné určiť výživné až 500 Eur mesačne, tak okresný súd v prevyšujúcej časti zamietol jej návrh na určenie výživného.

9. Čo sa týka návrhu otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, tak okresný súd nezistil také okolnosti, ktoré by svedčili v prospech tohto návrhu. Otec dieťaťa uviedol, že chce striedavú osobnú starostlivosť o dieťa z dôvodu, že matka jeho výchovu nezvláda, ale v konaní nebolo zistené, že by starostlivosť matky o dieťa nebola na potrebnej úrovni. Kolízny opatrovník navrhol tento návrh zamietnuť s odôvodnením, že striedavá osobná starostlivosť o dieťa je v danom prípade

nevhodná, pretože dieťa má s otcom narušený vzťah, dlhodobo sa preto nekontaktujú. Otec dieťaťa toto tvrdenie kolízneho opatrovníka nespochybnil. Okresný súd preto dospel k záveru, že matka vykonáva starostlivosť o dieťa na požadovanej úrovni, v prospech dieťaťa a vzhľadom na to, že vzťahy dieťaťa s otcom sú dlhodobo zhoršené, dieťa s otcom nie je v kontakte, tak striedavá osobná starostlivosť by nezabezpečila lepšie potreby dieťaťa, než osobná starostlivosť matky. Súd preto návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zamietol.

10. K procesným súvislostiam okresný súd uviedol, že pokiaľ otec dieťaťa namieta dôkaz predložený matkou - príjmový pokladničný doklad vystavený K. L. na prijatie 200 Eur ako preddavku na vodičský kurz - a to, že tento doklad nie je riadnym daňovým dokladom, pretože podľa zákona má každý daňový subjekt vystaviť tento doklad elektronicky, tak túto námietku neakceptoval. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Z toho vyplýva, že aj listinný dôkaz, ktorý po určitej stránke nespĺňa požiadavky, napr. podľa zákona o účtovníctve alebo zákona dani z príjmov, môže slúžiť na objasnenie veci. Nie je úlohou súdu, aby hodnotil, či príjmový pokladničný doklad v listinnej podobe je v súlade „so zákonom“ (otec dieťaťa ani nekonkretizoval, aký zákon mieni) alebo nie. Z listinného dokladu - príjmového pokladničného dokladu je zistiteľné kto, kedy, komu, akú sumu a na aký účel zaplatil. Pokiaľ by aj tento doklad nemal po určitej stránke náležitosti požadované určitým právnym predpisom, nemení to nič na tom, že je z neho zistiteľný údaj, ktorý má význam pre rozhodnutie v tejto veci. Okresný súd ho preto akceptoval ako listinný dôkaz. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP.

11. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec do časti výroku II. a v časti výroku III. Namieta, že okresný súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy matkou, a to konkrétne príjmový pokladničný doklad z dňa 11.11.2023 autoškola K. L. v sume 200 eur. V čase podania návrhu o zvýšenie výživného a v čase deklarovania tohto nevyhnutného výdavku matkou, mal maloletý A. B. 15 rokov, v tomto veku nie je možné vykonávať autoškolu pre udelenie vodičského oprávnenia skupiny B v zmysle § 78 písm. c), zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Okresný súd sa podľa otca riadne nevysporiadal s jeho námietkou, že takýto príjmový doklad nemôže uznať, pretože nie je dôveryhodný doklad. K. L. IČO:46152741, DIČ:1049924997, Adresa M. XXXX/XXX, XXXXX I., je podnikateľský subjekt na základe živnostenského oprávnenia, ktorý je povinný podľa § 3 Z. č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov „Podnikateľ je povinný evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici alebo v systéme e-kasa prostredníctvom pokladnice e-kasa klient bez zbytočného odkladu po jej prijatí; túto povinnosť nemá podnikateľ, ktorý je v likvidácii alebo na ktorého bol vyhlásený konkurz, okrem podnikateľa, ktorý pokračuje v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu“ a aj po prijatí finančných prostriedkov je podľa § 8 ods.1 Zákona č. 289/2008 Z.z. v znení neskorších predpisov „Podnikateľ je povinný po zaevidovaní tržby v elektronickej registračnej pokladnici alebo v pokladnici e-kasa klient odovzdať kupujúcemu pokladničný doklad okrem kópie pokladničného dokladu ihneď po jeho vytlačení v elektronickej registračnej pokladnici alebo v pokladnici e-kasa klient; iný doklad vyhotovený elektronickej registračnou pokladnicou alebo pokladnicou e-kasa klient o prijatí tržby podnikateľ nesmie kupujúcemu odovzdať. Pokladničný doklad vyhotovený pokladnicou e-kasa klient môže podnikateľ kupujúcemu zaslať alebo sprístupniť v elektronickej podobe, ak s tým kupujúci súhlasí a ak o to požiada pred vytlačením pokladničného dokladu, a podnikateľ pokladničný doklad nevytlačí. Na účely zaslania pokladničného dokladu vyhotoveného pokladnicou e-kasa klient v elektronickej podobe je podnikateľ oprávnený spracúvať osobný údaj kupujúceho, ktorým je adresa elektronickej pošty kupujúceho. Pokladničný doklad vyhotovený elektronickej registračnou pokladnicou obsahuje najmenej tieto povinné údaje:

- a) daňový kód elektronickej registračnej pokladnice,
- b) daňové identifikačné číslo, ak podnikateľ nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- c) identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty, ak podnikateľ je platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- d) ochranný znak,
- e) poradové číslo od poslednej dennej uzávierky,
- f) dátum a čas vyhotovenia,
- g) označenie tovaru alebo označenie služby, množstvo tovaru alebo rozsah služby a priradenie sadzby dane z pridanej hodnoty, okrem prípadu, ak platiteľ dane z pridanej hodnoty uplatňuje osobitnú úpravu uplatňovania dane podľa osobitného predpisu
- h) cenu tovaru alebo cenu služby,

i) obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania podnikateľa a predajné miesto, ak je odlišné od sídla alebo miesta podnikania,
j) základ dane z pridanej hodnoty, ak podnikateľ je platiteľom dane z pridanej hodnoty v členení podľa sadzieb, okrem prípadu, ak platiteľ dane z pridanej hodnoty uplatňuje osobitnú úpravu uplatňovania dane podľa osobitného predpisu
k) sadzbu dane z pridanej hodnoty alebo údaj o oslobodení od dane z pridanej hodnoty, ak podnikateľ je platiteľom dane z pridanej hodnoty v členení podľa sadzieb, okrem prípadu, ak platiteľ dane z pridanej hodnoty uplatňuje osobitnú úpravu uplatňovania dane podľa osobitného predpisu,
l) výšku dane z pridanej hodnoty spolu, ak podnikateľ je platiteľom dane z pridanej hodnoty v členení podľa sadzieb, okrem prípadu, ak platiteľ dane z pridanej hodnoty uplatňuje osobitnú úpravu uplatňovania dane podľa osobitného predpisu, 14b)
m) zaokrúhlenie ceny, 15)
n) celkovú sumu platenej ceny,
o) ďalšie údaje, ktorých uvedenie vyplýva z osobitného predpisu. 16). Daný príjmový doklad podľa odvolateľa nespĺňa zákonom požadované náležitosti, ktoré podnikateľskému subjektu pri príjmami finančných prostriedkov v hotovosti určuje zákon.

12. V odvolaní otec uviedol, že v čase podania návrhu a počas rozhodovania okresného súdu, nebolo pravdou, že v trvalom bydlisku maloletého dieťaťa v rodinnom dome k.ú. D., A. XXX/X L.: XXX XX D., bývajú tri osoby (matka a jej synovia maloletý A. B. a syn E.), ako to viackrát deklarovala na súdnom pojednávaní. Z evidencie obyvateľov a z iných registratúr vyplýva, že syn K. B. I. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, D. XXXXX, „vyplýva že býva v rodinnom dome spolu s maloletým dieťaťom a jeho matkou a čo potvrdzuje aj jeho trvalý pobyt.“ Súd nebral v úvahu 4 žijúce osoby v rodinnom dome ale 3 osoby, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

13. V odvolaní otec namietal, že súd prvého stupňa nebral v úvahu zárobkovú činnosť matky maloletého dieťaťa, na ktorú poukazoval otec už počas celého konania. Súd v napádanom rozsudku zohľadnil na jednej strane istú zárobkovú činnosť otca, ktorú matka nevedela riadne preukázať a relevantnými dôkazmi predložiť, nakoľko otec je evidovaný na ÚPSVaR ako nezamestnaný a je bez mesačného príjmu. Na druhej strane súd sa vôbec nevysporiadal s ním navrhovanými dôkazmi ohľadom zárobkovej činnosti matky maloletého dieťaťa, ktorú prevádzkuje a dlhodobo sa prezentuje na sociálnych sieťach. Z predloženej fotodokumentácie vyplýva, že matka dlhodobo vykonáva zárobkovú činnosť, a to v oblasti poskytovania manikúry a pedikúry. Tieto služby poskytuje v rodinnom dome v D., kde má v jednej izbe prispôsobený priestor na tento typ poskytovania služieb. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku II. a výroku III. v celom rozsahu zamietol.

14. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia súdu v rámci prvostupňového konania a zotrváva na predchádzajúcich vyjadreniach. Navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť, nakoľko zvýšenie výživného je v záujme mal. dieťaťa.

15. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka v rozsiahlom podaní právnej zástupkyne, ktorá považovala odvolanie otca za nedôvodné a účelové. Matka podala návrh na zvýšenie výživného na maloletého A. po viac ako dvoch rokoch najmä z dôvodu, že na strane otca došlo k výraznému zlepšeniu majetkových pomerov. Otec za rok 2023 nadobudol do výlučného vlastníctva: dva byty č. X, a č. X evidované na LV č. XXXX k.ú. G., ktorých vklad bol povolený Okresným úradom Námestovo, odbor katastrálny pod č. V 1667/2023 dňa 27.06.2023, ďalej nadobudol do výlučného vlastníctva rodinný dom s.č. XXX postavený na CKN par.č. 244/5 evidovaný na LV č. XXXX k.ú. B.. V roku 2022 otec maloletého nadobudol rekreačnú chatu s.č. XXXX postavenú na parc. č. 1842/1, evidovanú na LV č. XXXX k.ú. G., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Námestovo odbor katastrálny pod č. V 4422/2021 dňa 25.01.2022, ďalej je otec výlučným vlastníkom záhradnej chaty s.č. XXXX postavenej na parc. č. 1955/55 evidovanej na LV č. XXXX k.ú. G.. Otec je ešte vlastníkom rodinného domu s. č. XX evidovaného na LV č. XXX k.ú. F. A., ktorý nadobudol Kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Námestovo odbor katastrálny pod č. V 232/2021 dňa 28.10.2021. Všetky vyššie uvedené nehnuteľnosti sú evidované na Listoch vlastníctva bez úverového zaťaženia. Otec maloletého bol už v čase posledného rozhodovania o úprave práv a povinností k maloletému A. evidovaný ako nezamestnaný a uvedený stav pretrváva. Matka má zato, že otec maloletého si privyrába inou zárobkovou činnosťou, z ktorej dosahuje dostatočný príjem, ktorý je odzrkadlený práve

v majetkových pomeroch otca maloletého dieťaťa. To, že otec maloletého dlhodobo cca 4 roky nepracuje a zároveň je kúpyschopný viacerých nehnuteľností: dva byty v katastrálnom území G., rod. domu v B. len za rok 2023, ktoré nehnuteľnosti sú vyššej hodnoty potvrdzuje, že životná úroveň otca sa od roku 2021 podstatne zvýšila. Matka je názoru, že otec maloletého súdu nepreukázal svoj skutočný príjem, a teda súd vychádzal aj z majetkových pomerov povinného rodiča ako aj jeho možnosti a schopnosti dosahovať príjem aj z prenájmov nehnuteľností. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Je preto namieste konštatovanie, že v takto vysoko individuálnej otázke, akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti, sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. septembra 2019, sp. zn. 4Cdo/148/2019) „Princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/14/2021).

16. Matka vo svojom vyjadrení uviedla, že pred súdom prvej inštancie preukázala zmenu pomerov na strane maloletého A., ktorý v septembri nastúpil do 1. ročníka na strednú školu v Námestove, čím sa mu zvýšili pravidelné výdavky o cestovné z miesta bydliska D. do Námestova, ďalej poplatky spojené s platbou za stužkovú, pracovné oblečenie za účelom odbornej výchovy na strednej škole, zvýšené výdavky na šport, zakúpenie heligónky, školské pomôcky, vreckové, z dôvodu fyzického rastu a dospievania výdavky na stravu a oblečenie. „Maloletý A. si robí vodičské oprávnenie skupiny AM, ktoré je možné začať už v 15-tom roku života. Dňa 27.05.2024 má maloletý A. skúšky na vodičské oprávnenie a po ich úspešnom vykonaní môže jazdiť na mopedoch, motocykloch, trojkolkách a štvorkolkách s objemom motora do 50 cm³, poprípade na vozidlách s nižšou konštrukčnou rýchlosťou ako 45 km/h. Matka maloletého A. podporuje v jeho záujmoch, vedie ho aj k zodpovednosti a zručnostiam ako nepochybne vodičské oprávnenie je.“ Čo sa týkalo tvrdení uvádzaných otcom v odvolaní, že v domácnosti matky majú spoločne žiť 4 osoby okrem matky a maloletého A. B. ešte dvaja plnoletí synovia K. B. a E. B., matka tieto tvrdenia popiera. Plnoletý syn K. B., nar. XX.XX.XXXX, sa presťahoval do obce K., kde si kúpil byt č. XX evidovaný na LV č. XXXX k.ú. K., ktorý bol zavkladovaný Okresným úradom Námestovo, odbor katastrálny 07.09.2023. Matka nepopiera, že v jej rodinnom dome umožnila jej plnoletému synovi K. B. zriadiť si sídlo k miestu podnikania, ale to ešte v roku 2019, pričom matka z toho nemá žiadny finančný prospech. Plnoletý syn E. B. s matkou žil spoločnej domácnosti do marca 2024. V marci roku 2024 sa plnoletý syn E. B. oženil, za tým účelom si kúpil byty evidované na LV č. XXXX k.ú. N., ktorá kúpna zmluva bol zavkladovaná Okresným úradom Námestovo, odbor katastrálny pod V 289/2024 dňa 08.03.2024, ktoré rekonštruje. Ešte v marci v roku 2024 spoločne s manželkou po svadbe odišiel bývať do jej rodičovského domu do F. L., a to do času rekonštrukcie bytov vo N.. Matka uvádza, že obaja plnoletí synovia K. a E. B. zatiaľ majú trvalý pobyt v mieste bydliska matky, avšak trvalý pobyt jej plnoletých synov nezakladá nijaké právo k jej rodinnému domu a v danom prípade má len evidenčný charakter z dôvodu administratívnych úkonov. Matke plnoletí synovia neprispievajú na úhrady spojené s domácnosťou (energie, voda, internet, palivo), práve naopak matke sa od marca 2024 zvýšili výdavky na domácnosť, nakoľko celú domácnosť vedie sama spoločne s maloletým synom A.. „Matka k fotografiám, ktoré priložil otec k odvolaniu uvádza, že sa jedná o jej záľubu, ktorej sa venuje vo voľnom čase a manikúru poskytovala len svojim blízkym a kamarátkam. Zároveň v tejto oblasti nepodniká a nedosahuje z nej ani zisk.“ Matka k vyjadreniu prikladá fotografie otca maloletého A., ktorý bol v marci tohto roku na dovolenke na O. K., ktorá destinácia patrí medzi drahšie destinácie. Podľa judikatúry súdov dieťa sa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. V danom prípade, ak otec maloletého má vyššiu životnú úroveň, tým vyšším výživným by mal prispievať svojmu maloletému dieťaťu. Matka navrhla napadnuté výroky rozsudku okresného súdu potvrdiť.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom - otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu

prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

18. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania otca, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

19. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

20. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že otec v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj otec (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne len k niektorým odvolacím dôvodom otca, v ostatnom opätovne poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Otec podľa obsahu odvolania namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

22. Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (ods. 1). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (ods. 2).

23. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

24. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku

hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané otcom v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

25. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako okresný súd.

26. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného teda skúma komplexne jeho majetkové pomery, ako i to či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

27. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti záverov okresného súdu, vo vzťahu k určeniu výživného a posúdenia pomerov na strane maloletého dieťa A. B. a, v ktorých rovinách sa poukazuje na závery okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

29. Podľa jedného zo základných princípov mimosporového procesu vyjadreného v čl. 4 CMP, ktoré tak okresný súd, ako i odvolací súd aplikujú pri svojom rozhodovaní, ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho „najlepšom záujme“. Inými slovami, objektívnym explicitne stanoveným zákonným kritériom pre rozhodnutie vo veci maloletého je „záujem maloletého dieťaťa“, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomuto právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu o svoje dieťa. Obsah týchto práv je homogenizovaný nielen v práve, ale súčasne aj v povinnosti na sústavnú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine. Pokiaľ teda ide o záujem maloletého dieťaťa, súd musí tento vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu (porov. I. ÚS 378/2019).

30. Otec tak v odvolaní ako i v prvostupňovom konaní namietal, že predložený listinný dôkaz príjmový pokladničný doklad vystavený K. L. na prijatie 200 Eur ako preddavku na vodičský kurz nie je riadnym daňovým dokladom, pretože podľa zákona má každý daňový subjekt vystaviť tento doklad elektronicky. Odvolací súd vyhodnotil predmetnú odvolaciu námietku v zhode s okresným súdom ako nerelevantnú. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Z listinného dokladu - príjmového pokladničného dokladu vyplýva kto, kedy, komu, akú sumu a na aký účel zaplatil. Ak aj predmetný listinný dôkaz nespĺňal náležitosti v zmysle § 3, 8 zák. č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, tak pre účely rozhodnutia o návrhu na zvýšenie výživného v tomto konaní bol dostačujúci. Odvolací súd túto argumentáciu otca nemohol vyhodnotiť ako takú, ktorá by mal vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu konštatovaných v napadnutom rozsudku.

31. V podanom odvolaní otec namietal, že v trvalom bydlisku maloletého dieťaťa v rodinnom dome k.ú. D., A. XXX/X PSC: XXX XX D., bývajú tri osoby (matka a jej synovia maloletý A. B. a syn E.), ako to

viackrát deklarovala na súdnom pojednávaní. Z evidencie obyvateľov a z iných registratúr vyplýva, že syn K. B. I. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, D. XXXXX, „vyplýva že býva v rodinnom dome spolu s maloletým dieťaťom a jeho matkou a čo potvrdzuje aj jeho trvalý pobyt.“ Odvolací súd po vykonaní odvolacieho prieskumu v rovine tejto odvolacej námietky uvádza, že samotný trvalý pobyt K. B., I. B. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, D. XXXXX, ešte bez ďalšieho neznamená, že na uvedenej adrese býva. Len primerane a podporne a z eurokonformného prístupu k inštitútu trvalého pobytu odvolací súd poukazuje nato, že v Náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 732/01 zo dňa 14.10.2002 sa konštatuje, že: „Poslanecká sněmovna poukázala i na to, že s tradičným inštitútom trvalého pobytu se jedná o jeden z významných inštitútů veřejného práva řešícího způsob vzájemného vztahu veřejné správy a občana. Ustanovení § 10 odst. 1 věty první zákona o evidenci obyvatel uvádí, že místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana v České republice, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání. Z citované (obecné) právní úpravy je tedy zřejmé, že místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu, kterou si občan sám zvolí, přičemž takovou adresu (místo) trvalého pobytu může mít jen jedno“.

32. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „....Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

33. Vo vyvolanom odvolacom konaní otec uplatnil námietku, že matka dlhodobo vykonáva zárobkovú činnosť, a to v oblasti poskytovania manikúry a pedikúry, tieto služby poskytuje v rodinnom dome v D., kde má mať v jednej izbe prispôsobený priestor na tento typ poskytovania služieb. V súvislosti s touto odvolacou argumentáciou otca odvolací súd poukazuje na podstatný obsah spisového materiálu, pričom nemôže konštatovať, bez ďalšieho preukázanie takých skutočností, ktoré by vytvárali priestor pre jednoznačné konštatovanie, že matka vykonáva podnikateľskú činnosť v otcom označených oblastiach.

34. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie v odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

36. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcimi závermi súdu prvej inštancie, ktoré uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov detí ako osobitne zákonom chránených subjektov, vytknúť.

37. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

38. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľ ani nespochybnil a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzal.

39. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia

len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).